

[Justitsministeren]

kunne medvirke til at nedsætte de lange berømmelsestider, der er dér.

Fru Ebba Strange vil ikke støtte kapacitetsudvidelsen. Jeg har naturligvis respekt for det synspunkt, der ligger til grund for det, men det betyder jo, da de, der nu er dømt, må vi gå ud fra skal afsone, at vi igen vil komme i den ulykkelige situation, vi har været i i nogle måneder, at de indsatte må sidde under forhold, der vist efter alles opfattelse er for ringe, f. eks. i celler, hvor de sidder to igennem længere tid. Det er ikke tilfredsstillende.

Fru Ebba Strange brugte et udtryk, jeg også selv har brugt et par gange, nemlig udtrykket gemene forbrydelser, om det, der er tale om at sætte straffen ned for her. Jeg går ud fra, at fru Ebba Strange med udtrykket gemene mener almindelige, banale – og ikke de allerværste. Det siger jeg kun for en sikkerheds skyld.

Vi skal ikke give direktiver, gentager hr. Hagen Hagensen. Jeg forstår ikke synspunktet. Når vi ser på, i hvilket omfang domstolene lægger vægt på en lovs forarbejde og i det hele taget på ministerens bemærkninger – altså bare ministerens bemærkninger – til et lovforslag, udvalgsbetænkninger fra folketingsudvalgene osv., så er det klart, at domstolene efter den tradition, der er her i landet, også i høj grad vil lægge vægt på flertalsudtalelser, der kommer fra selve folketinget. Der er ikke noget, der strider mod grundloven i den forbindelse. Det svarer meget godt til den tradition, vi har.

Jeg skal sørge for, at det bliver muligt for hr. Lawaetz at aflægge et besøg både i vestre fængsel og i Ringe Fængsel. Det afgørende ved en fængselsstraf er jo, at man tager friheden fra folk. Det er sanktionen. Der står ikke noget sted i straffeloven, at det i øvrigt skal være overordentlig ubehageligt oven i det, at man tager friheden fra folk. Det er frihedsberøvelsen, der er straffen.

Hr. Lawaetz nævnte, at når man taler om et forkert forhold mellem straffen for vold og straffen for berigelsesforbrydelse, så kan man gå to veje: man kan enten forhøje straffen for vold eller nedsætte straffen for berigelsesforbrydelser. Der er faktisk også her tale om en kombinationsløsning. Højesteret har strammet praksis, når det drejer sig om visse former for vold. Der er altså sket en forhøjelse, og her foreslås der en sænkning

af strafferammerne for de mere almindelige berigelsesforbrydelser.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Det kan godt være, at udtrykket »gemene forbrydelser« er et dårligt udtryk. Jeg kan bekræfte, hvad justitsministeren formodede, at jeg med det udtryk mener almindelige forbrydelser, altså de forbrydelser, vi har flest af i dette land.

Det er naturligvis rigtigt, hvad justitsministeren siger, at de lange ventelister til fængslerne giver dårlige forhold i fængslerne for dem, der er indsat i forvejen, men når jeg på mit partis vegne siger nej til udvidelsen, så hænger det sammen med hele den situation, landet er i i øjeblikket, hvor mange andre grupper i befolkningen, vuggestuebørn og plejehjemspatienter, også må lide under manglende kapacitet. Vi synes altså, pengene ville være bedre anvendt på nogle af de områder.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg forslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om en forsøgsordning med samfundstjeneste.

(Beslutningsforslag nr. B 80. Fremsat 21/4 82).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik B. Smith (S):